

[Thorndahl]

må udvalgsarbejdet nærmere vise. Derimod er vi betydelig mere betænkelige ved at lade Viborg amtskommune overtage Fysiurgisk Hospital i Hald, men det vil vi også meget grundigt se på i udvalget.

Om forslaget til lov om rigshospitalets styrelse kan der siges, at det i virkeligheden kun drejer sig om at indplacere otte mere eller mindre tilfældigt valgte kommunalbestyrelsesmedlemmer i rigshospitalets bestyrelse på 17 medlemmer, og hvad skulle det dog egentlig kunne nytte? Hvad skal denne bestyrelse kunne bruges til? Mit partis folketingsgruppe giver ikke fem flade øre for denne bestyrelses konstruktion, som jo ikke er en ukendt model, og som mig bekendt i de øvrige anvendte tilfælde ikke har haft andet end et symbolsk og derfor også irrelevant formål. Vi kan på den baggrund ikke se, at der overhovedet er noget behov for at ændre den administrative ledelse af rigshospitalet. Vi kan ikke se, hvad man kan have af gavn af at udplukke en lille håndfuld lokalpolitikere, der jo i forvejen er fortravlede, og få dem til at bruge måske 20-30 timer om året på at drikke nogle flasker dansk vand og et par kopper kaffe, eller hvad det nu kan blive til, samtidig med at de gennemblader nogle stakke papir på et bestyrelsesmøde. Det er efter vores opfattelse ikke andet end et illusionsnummer, som vi tager afstand fra.

Forslaget om statens overtagelse af Finsen-institutet tager vi meget skarpt afstand fra. Vi finder, at det de økonomiske omstændigheder taget i betragtning er uforståeligt, at man kommer med et så udgiftkrævende forslag, når vi alle ved, at vore økonomiske muligheder og landets økonomiske situation forringes i et meget hurtigt tempo. Man kunne selvfølgelig motivere et sådant forslag, hvis der var et folkekrav bag nedlæggelsen af Finsen-institutet, men det er der jo ikke. Forlanger personalet som helhed denne ændring? Nej, det gør de da heller ikke. Kan patienterne ikke holde ud at være på Finsen, som det er i dag? Jo, tværtimod. Ja men hvad er det dog for kræfter, der er i stand til på trods af al sund fornuft og alle ønsker at få en regering overtalt til at komme med et sådant forslag, og hvad er egentlig formålet? Er det blot nogle få magt- og vækstsyge skrivebordsgeneraler, der har fået manøvreret nogle politikere ind i denne situation, eller hvad er det, der gør sig gældende?

Umiddelbart vil nedlæggelsen af Finsen-institutet medføre omkostninger af størrelsesordenen 700 mill. kr.; det er i hvert fald det tal, som man har oplyst i bemærkningerne til lovforslaget. Men hvor meget kan man i og for sig lægge i en sådan talmæssig oplysning? Vi har jo stadig væk succesen med Herlev sygehus i frisk erindring, hvor styringen af økonomien var så ringe, at det kostede vedkommende amtsborgmester og udvalgsformand deres politiske liv. Vi har også senest ved post- og telegrafvæsenets nyste byggeri fået en praktisk anskuelsesundervisning i, hvilket reelt indhold man kan tillægge de økonomiske oplysninger, som statens egne eksperter begrundet lovmæssige initiativer med. Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslaget, at en del – og det er vel ca. halvdelen – af Finsen-institutets nuværende cancerbehandling skal overføres efter forslaget til landsdelens monument over kvaliteten af områdets sygehusplanlægning: sygehusgiganten i Herlev, og resten af cancerbehandlingen skal efter forslaget overføres til rigshospitalet.

Så rejser der sig selvfølgelig det logiske spørgsmål: hvad så med Finsen-institutets personale? Hele personalet på godt 1.000 mand skal efter forslaget overføres til rigshospitalet, og det vil altså sige, at den halvdel af cancerbehandlingen, der skal overføres til Herlev sygehus, ikke ledsages af en personaleoverflytning, og det vil sige, at den personaleudvidelse, som af denne grund må være nødvendig på Herlev sygehus, altså i omkostningsmæssig henseende vil kunne opgøres til størrelsesordenen 50 mill. kr. på årsbasis, eller kapitaliseret vel til omkring 300 mill. kr., når man skal gøre de økonomiske sammenligninger op.

Men jeg vil for at gøre det helt klart gerne bede ministeren bekræfte, at det personale, der skal ansættes på Herlev sygehus til cancerbehandlingen, også skal have løn, og at den samlede driftsomkostningsforøgelse ved denne overførsel af cancerbehandlingen til Herlev sygehus nødvendigvis må indgå i den samlede økonomiske vurdering, og at disse driftsmæssige konsekvenser i øvrigt glimrer ved deres fravær i ministerens bemærkninger til lovforslaget.

Det understreges endvidere i bemærkningerne, at Finsen-institutet i dag juridisk er en selvejende institution. Lovforslaget er jo juri-